

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2011-2012

Nr. 6

INTEGRAAL VERSLAG

VERGADERING VAN VRIJDAG 20 JANUARI 2012

OCHTENDVERGADERING

INHOUD

BERICHT VAN VERHINDERING	213
ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 42 en 43)	213
Ontwerp van verordening houdende het ondersteunen van het vrijetijdsaanbod binnen het jeugdbeleid - Stuk 462 (2011-2012) – Nrs.1 en 2	
Algemene bespreking	213
<i>Sprekers: de heren René Coppens, verslaggever, Bruno De Lille, collegelid, Jef Van Damme, mevrouwen Greet Van Linter, Bianca Debaets en de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter</i>	
STEMMINGEN	223
VRAGEN (R.v.O., art. 59)	223
van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende de opleiding tot certificateur openbare gebouwen	
van mevrouw Elke Roex aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, over verenigingen werkzaam voor het Nederlandstalig onderwijs	

van de heer Fouad Ahidar aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, over lessen Nederlands voor anderstalige ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60)..... 229

van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende de ‘New Deal’ voor studenten in Brussel en de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad

BIJLAGEN 234

TREFWOORDENREGISTER 235

OCHTENDVERGADERING

– *De vergadering wordt om 9.11 uur geopend.*

Voorzitter: de heer Jean-Luc Vanraes

BERICHT VAN VERHINDERING

De voorzitter. - De heer Paul De Ridder is verontschuldigd wegens ziekte.

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 42 en 43)**Ontwerp van verordening houdende het ondersteunen van het vrijetijdsaanbod binnen het jeugdbeleid – Stuk 462 (2011-2012) – Nrs.1 en 2****Algemene bespreking**

De heer René Coppens, verslaggever. - De Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport besprak tijdens haar vergadering van dinsdag 17 januari 2012 het ontwerp van verordening houdende het ondersteunen van het vrijetijdsaanbod binnen het jeugdbeleid.

Eerst gaf collegelid Bruno De Lille een toelichting bij de verordening, die hij omschrijft als een noodzakelijke vernieuwing van de 2 bestaande jeugdverordeningen, enerzijds de verordening houdende het verlenen van toelagen voor jeugdwerkprojecten uit 1992 en anderzijds de verordening houdende de erkenning en subsidiëring van lokale jeugdwerkverenigingen uit 1997.

De exclusieve benadering van het traditionele, particuliere jeugdwerk beantwoordt namelijk niet langer aan de brede maatschappelijke stromingen. Kinderen en jongeren hebben hun rol als volwaardige burgers in de democratische maatschappij. De VGC dient haar jeugdbeleid aan te passen aan deze maatschappelijke evolutie. De fundamentele culturele bevoegdheden van onze instelling vormen een geschikte basis om naast het ‘georganiseerd jeugdwerk’ ook te voorzien in een bredere ondersteuning van kinderen en jongeren.

De sterke bevolkingsgroei binnen Brussel, en in het bijzonder de verjonging van Brussel, heeft niet enkel een impact op de nood aan capaciteitsuitbreiding in het onderwijs en de kinderopvang, ook het vrijetijdsaanbod en het jeugdbeleid moeten deze evolutie bijhouden.

Deze verordening wil een kader scheppen om het geheel van de VGC-maatregelen ten behoeve van kinderen en jongeren binnen de vrijetijdscontext en hun organisaties verder te stroomlijnen. Kinderen en hun organisaties slaan tijdens hun activiteiten geen acht op de grenzen van bevoegdheden en beleidsdomeinen. Daarom moet het kader van deze verordening gelezen worden als een zo breed mogelijke omsluiting van alles waar kinderen en jongeren in hun vrije tijd mee bezig zijn.

Momenteel worden al 2 uitvoeringsbesluiten voor deze verordening voorbereid. Beide zullen tegemoetkomen aan prioritaire aandachtspunten in het Jeugdbeleidsplan 2011-2015.

Na deze toelichting stelden de raadsleden een aantal punctuele vragen. Zelf maakte ik eerst nog de bemerking dat het meer aangewezen was de uitvoeringsbesluiten gezamenlijk onder de loep te nemen teneinde het debat ten gronde te kunnen voeren. De meeste commissieleden traden die opmerking later tijdens de bespreking bij.

Daarna wilde ik graag weten welke gevolgen het nieuwe subsidiebeleid voor de gemeentelijke speelpleinwerking met zich meebrengt en of er wijzigingen in de bedragen op til zijn. De vraag was ook waarom deze veranderingen werden doorgevoerd.

Voorts had ik graag vernomen, in verband met de jeugdwerkprojecten, welke jongeren – individueel of in groep – in aanmerking komen voor subsidiëring en welke regels daarvoor gelden. Hoe wil het collegelid deze informatie communiceren? En, niet onbelangrijk, hoeveel zal dit kosten? De Open Vld-fractie is alvast voorstander van een zo breed mogelijk toepassingsveld.

Commissielid Jef Van Damme meende te begrijpen dat de nieuwe regelgeving al wordt toegepast in de praktijk en vroeg of dit correct is. Hij vindt het alleszins positief dat men andere soorten van initiatieven die lossier, minder strikt of tijdelijk zijn, zal ondersteunen. Verder wilde hij ook weten wat er concreet verandert voor de gemeenten en of er is voorzien in een verhoging van het budget nu de criteria zijn versoepeld.

Ten slotte wees hij op een paragraaf in het document waarin gesteld wordt dat communicatie in het Nederlands een indicatief element is bij de erkenningsvoorwaarden. Het commissielid wilde weten of dit een wijziging inhoudt ten opzichte van vroeger.

Daarnaast vroeg commissielid Bianca Debaets naar de timing voor de finalisering van de uitvoeringsbesluiten. Ze wenste ook te vernemen welk budget er zal worden vrijgemaakt en hoe dit zich verhoudt tot vorig jaar. Verder vroeg ze of erkenning een noodzakelijke voorwaarde is voor ondersteuning of subsidiëring, en of er kan worden afgeweken van het criterium dat er een band moet zijn met de VGC of met het Nederlandstalig onderwijs.

Vervolgens merkte commissielid Greet Van Linter op dat de verwijzing naar het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind misschien kon worden geschrapt, aangezien dit slechts van toepassing is op een deel van de jeugd. Verder stelde zij de vraag waarom de leeftijdsgrens werd verhoogd tot 30 jaar. Bovendien stelde zij zich vragen bij de erkenning van individuele jongeren en spontane verenigingen. Hoe kan men jongeren immers ondersteunen als ze niet erkend zijn?

In zijn antwoord verduidelijkte collegelid Bruno De Lille dat men geen individuen zal ondersteunen, maar wel de activiteiten die worden voorgesteld. Individuen krijgen geen geld om wie ze zijn, wel om wat ze doen. Dit moet een antwoord bieden op de vaststelling dat niet alle jongeren en kinderen in georganiseerd verband activiteiten organiseren.

Het collegelid heeft ondervonden dat de huidige reglementering in verband met de gemeentelijke speelpleinwerking ingewikkeld is en wenst deze te vereenvoudigen. Het basisidee is te voorzien in 2 euro per kind per dag, met mogelijk nog een supplement voor bepaalde doelgroepen. Dit moet echter nog uitgediept worden in de bespreking van de uitvoeringsbesluiten. Het collegelid benadrukte dat in een overgangsmaatregel wordt voorzien en voegde hieraan toe dat de uitvoeringsbesluiten aan bod zullen komen op de eerstvolgende collegevergadering. Verder gaf hij aan dat voor de speelpleinwerking voorlopig in een extra budget van 25.000 euro wordt voorzien. Kinderen en jongeren kunnen

enkel reageren op projectoproepen. Ieder gesubsidieerd project zal ook uitgevoerd moeten worden.

Wat in de verordening wordt voorgesteld met betrekking tot het gebruik van het Nederlands, is volgens hem ook veel preciezer dan in de vorige regelgeving. Het is immers een formele voorwaarde dat in alle communicatie en tijdens de activiteiten Nederlands moet worden gebruikt. Dit betekent echter niet dat er uitsluitend Nederlands mag worden gebruikt. Het Nederlands is wel de taal van de activiteiten, zoals ook vastgelegd in de visietekst inzake taalbeleid in VGC-initiatieven. Bovendien wordt er veel aandacht besteed aan taal tijdens de speelpleinwerking. Hij verwees daarbij naar het gebruik van de taalkoffers. Ook sloot het collegelid een samenwerking met de Brede School niet uit. Hij staat hier zelfs heel positief tegenover.

Op de vraag omtrent de maximumleeftijd van 30 jaar antwoordde het collegelid dat die ook is opgenomen in de Vlaamse decreten. Ten slotte gaf hij meer toelichting bij de uitvoeringsbesluiten. Met betrekking tot de vakantie-initiatieven zal het nieuwe reglement meer transparantie bieden en wordt de financieringswijze vereenvoudigd. Het is ook de bedoeling dat het vakantieaanbod wordt uitgebreid.

Wat de jeugdwerkprojecten betreft, komt er een vereenvoudiging van de indieningsvorm en zal het reglement een kader scheppen voor het volledige gamma van steunaanvragen. Er zal tevens worden geprobeerd om de verschillende aanvraagvormen te harmoniseren. Ook de gemeenten en IBO's zullen subsidies kunnen ontvangen als ze activiteiten ontplooiën die verband houden met jeugd en vrije tijd.

Het ontwerp van verordening werd in de commissie na de artikelsgewijze bespreking en stemming, in zijn geheel ter stemming voorgelegd en aangenomen met 4 stemmen voor bij 1 onthouding.

Voor meer informatie verwijs ik naar het schriftelijk verslag, waarvoor ik de dienst Wetgeving wens te feliciteren. (*Applaus*)

De heer Bruno De Lille, collegelid.- In het verslag van de commissievergadering zijn twee foutjes geslopen, die ik eerst zou willen rechtzetten. Ten eerste wordt er gesproken over 2 euro per kind per dag voor de ondersteuning van de speelpleinwerking. Dat moet 2 euro per kind per dagdeel zijn. Een dag bestaat uit 2 dagdelen.

Er staat ook dat het nieuwe reglement meer transparantie moet bieden inzake de ondersteuning door de VGC en de financiële mogelijkheden, 'zodat ouders op voorhand weten of ze in aanmerking komen of niet'. Dat moet zijn: 'zodat organisaties op voorhand weten of ze in aanmerking komen of niet'. Het zou me plezier doen indien dat aangepast zou kunnen worden.

De voorzitter.- We zullen dat aanpassen in het definitieve verslag.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik ben blij dat we hier vandaag deze nieuwe verordening kunnen voorstellen. Zoals de heer René Coppens daarnet al zei, is dit inderdaad een noodzakelijke vernieuwing van 2 bestaande jeugdverordeningen, namelijk de verordening houdende het verlenen van toelagen voor jeugdwerkprojecten uit 1992 en de verordening houdende de erkenning en subsidiëring van lokale jeugdwerkverenigingen uit 1997. We

zijn nu 15 jaar later, en de wereld heeft niet stilgestaan. De maatschappij is veranderd. Zo merken we dat de exclusieve benadering van het traditionele particuliere lokale jeugdwerk eigenlijk niet langer beantwoordt aan die van 15 jaar geleden. Vroeger beschouwde men kinderen en jongeren eerder als mensen in de wachtkamer tot de volwassenheid, maar vandaag worden zij als volwaardige burgers in een democratische maatschappij gezien. Dat staat ook zo in het kinderrechtenverslag. Wij proberen daar met deze nieuwe verordening een vertaling van te maken.

Kinderen, jongeren en hun organisaties laten zich in hun activiteiten ook niet beperken door de grenzen van bevoegdheden en beleidsdomeinen. Daarom moet het kader dat deze verordening schetst niet gezien worden als een inperking, maar wel als een zo breed mogelijke omsluiting van alles waarmee kinderen en jongeren in hun vrije tijd bezig zijn. Deze verordening is eigenlijk het kader waarbinnen die ondersteuning binnen een integrale aanpak van het jeugdbeleid kan worden ontwikkeld, en waarbij optimaal mogelijkheden worden aangereikt zonder valse beloftes te doen.

In vergelijking met de verordeningen van 1992 en 1997 halen we dus een achterstand in. Er zijn een aantal belangrijke wijzigingen. We zetten bijvoorbeeld de stap van subsidiëring naar ondersteuning. Dat betekent dat we de ondersteuning van kinderen en jongeren en hun activiteiten niet louter financieel bekijken. De VGC doet veel meer. We ondersteunen hen ook met goede raad of door het uitlenen van materiaal. Bovendien maken we de sprong van jeugdwerk naar jeugdbeleid in de vrije tijd. Zo brengen we de realiteit van vandaag dichterbij. Deze verordening effent ook de weg voor gemeenten, voor organisaties buiten het klassieke jeugdwerk en voor individuele kinderen en jongeren, omdat die vandaag vaak moeilijkheden hebben om ondersteuning te vinden.

De heer René Coppens heeft reeds gezegd dat het niet gaat over individuen, gemeenten of instellingen, maar wel over wat zij doen. We kijken niet naar wie ze zijn, maar naar wat ze doen voor onze Brusselse kinderen en jongeren.

Er werd opgemerkt dat de bespreking van deze verordening binnen de Raad soms wat moeilijk was, omdat zij voornamelijk slechts een kader biedt dat vervolgens verder moet worden uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten. We zijn 2 uitvoeringsbesluiten aan het voorbereiden. Ik kan natuurlijk moeilijk vooruit lopen op de bespreking binnen het College, maar we zijn bezig met het opstellen van 2 ontwerpen tot reglement. Het gaat met name over vakantie-initiatieven en jeugdwerkprojecten. De heer René Coppens heeft daarvan de grote lijnen geschetst, zoals ik die ook in de commissie heb voorgesteld. Die reglementen staan nog op de agenda van het College in januari. Beide uitvoeringsbesluiten zullen natuurlijk tegemoet komen aan de prioritaire aandachtspunten in het Jeugdbeleidsplan 2011-2015.

De conclusie is dat de sterke bevolkingsgroei in Brussel en de verjonging van de Brusselse bevolking niet enkel een impact hebben op de nood aan capaciteitsuitbreiding in kinderopvang en onderwijs. Ook het vrijetijdsaanbod en het jeugdbeleid moeten deze ontwikkelingen volgen. Deze verordening wil dan ook bijdragen tot een hervorming van de maatregelen die de VGC neemt voor kinderen en jongeren in een vrijetijdscontext. Hierbij wordt natuurlijk de visie gerespecteerd die ondermeer in de jeugdbeleidsplanning wordt verwoord. We proberen ook toekomstige ontwikkelingen zo weinig mogelijk te hypothekeren, door voldoende ankerpunten aan te reiken om het College in staat te stellen de nodige schikkingen te treffen en de snelle evoluties in de jeugdsector systematisch op te volgen.

De heer Jef Van Damme.- De verordening die we vandaag bespreken, is vrij summier maar onze fractie kan zich volledig vinden in de onderliggende filosofie. Ze ligt dan ook helemaal in de lijn van het Vlaamse decreet inzake het jeugd- en kinderrechtenbeleid van eind vorig jaar en geeft daar uitvoering aan.

De filosofie is goed, want de jeugd van tegenwoordig is inderdaad niet meer de jeugd van 20 jaar geleden. Ook die typische verzuilde vormen van de jeugdwerking van vroeger beantwoorden niet meer helemaal aan de realiteit van vandaag. Ik verwelkom dan ook initiatieven die iets losser, iets punctueler, iets occasioneel zijn. Ik sta ook achter de mogelijkheid om jongeren te ondersteunen die niet structureel verankerd zijn, maar die wel initiatieven nemen voor groepsactiviteiten. Ook zij moeten de mogelijkheid krijgen om de vruchten te plukken van deze verordening en dus materiële, structurele en financiële steun kunnen ontvangen.

Kortom, het gaat om een goede en hoognodige aanpassing van de regelgeving aan de realiteit. Ik heb eigenlijk fundamenteel niet zoveel aanvullingen bij wat de rapporteur en het collegelid hebben gezegd.

Wel moet er nog heel wat worden geconcretiseerd in die uitvoeringsbesluiten, die de praktische uitvoering bepalen. Het collegelid heeft gezegd dat die uitvoeringsbesluiten binnenkort aan het College zullen worden voorgelegd. Ik kijk ernaar uit.

We moeten ook oppassen dat we niet in dezelfde val lopen als bij de verordening inzake de regelgeving voor de sociaal-culturele verenigingen. Toen hebben we ook de criteria versoepeld en ervoor gezorgd dat meer initiatieven konden worden ondersteund.

Dat was een goed initiatief, genomen tijdens de vorige legislatuur. Daar staat tegenover dat, als je meer mensen de mogelijkheid geeft om subsidies en ondersteuning aan te vragen in het kader van een bepaalde verordening, daar ook meer geld voor moet zijn. Als je dezelfde koek verdeelt over meer mensen, loop je natuurlijk het risico dat iedereen een beetje minder krijgt. Er is wel gezegd dat er extra geld komt, specifiek voor het speelpleinbeleid. Dit gaat iets breder. Ik hoop dan ook dat er in voldoende geld zal worden voorzien om de te verwachten groei van het aantal aanvragen te compenseren.

Ten slotte een vraag. Ik heb ze niet in de commissie gesteld, maar ze is wel relevant. Het collegelid zet sterk in op de participatie van de jeugdraad. Ik dacht dat normaal gezien de jeugdraad ook betrokken zou worden bij de opstelling van dit ontwerp, en dat de jeugdraad een advies zou uitbrengen dat in deze vergadering kan worden besproken. Ik heb een dergelijk advies niet gezien en zou het heel graag inkijken als het bestaat. Werd het advies van de jeugdraad ingewonnen? Indien niet, waarom niet? Wij hechten toch allemaal veel belang aan de participatie door de sector zelf? Ook al is dit een weinig problematische verordening, het is toch belangrijk dat het advies van de jeugdraad expliciet wordt gevraagd.

De heer René Coppens.- Zoals al gezegd heeft dit ontwerp van verordening tot doel 2 bestaande jeugdverordeningen samen te voegen, en vooral voor vernieuwing te zorgen. Ik kan dit alleen maar toejuichen. Positief lijkt mij ook dat vooral de nadruk wordt gelegd op activiteiten, meer dan op verenigingen, instellingen en structuren. Niet alle jongeren zijn immers georganiseerd.

De heer Van Damme zei het al, en misschien val ik in herhaling: wij zouden voorstander zijn geweest om de verordening samen met de uitvoeringsbesluiten te bespreken. De minister heeft daarop geantwoord dat deze eerstdaags door het College zouden worden behandeld. Dat is een goede zaak. We moeten daar niet te lang mee wachten. Iedereen wenst nog meer duidelijkheid.

Collegelid Bruno De Lille is ervan overtuigd dat het hele jeugdbeleid verder op een transversale wijze moet worden benaderd. De banden met de Brede School, het taalbeleid en noem maar op zullen nauw aangehaald blijven. Dat vinden wij een goede zaak.

Wij hebben er ook nota van genomen dat er verder werk wordt gemaakt van het stimuleren van onze taal voor wat wij niet-Nederlandstalige kinderen zijn gaan noemen. Ook de huidige complexe speelpleinwerking zal worden vereenvoudigd. Het collegelid heeft ze zelf 'complex' genoemd. Ook daarvoor is een extra budget, 25.000 euro, uitgetrokken. Uiteraard zal tijdens deze werking ook veel aandacht worden besteed aan de taalkennis, niet op een schoolse wijze – de kinderen hebben daar in de vakantie hun buik van vol – maar spelenderwijs. "Le néerlandais en s'amusant": speels Nederlands of Nederlands spelenderwijs. Ik weet niet hoe het zal heten, maar dat zijn goede titels. De taalkoffers waren hier ook een goed voorbeeld van.

Ik ben het collegelid dankbaar voor de subsidies voor de gemeenten en vooral voor die ten voordele van de buitenschoolse opvang (IBO). Dat is een grote stap vooruit: de ouders en alle betrokkenen zijn daar zeer gelukkig mee. De IBO's zijn een goede zaak voor de Vlamingen in Brussel in het algemeen.

Open Vld zal het ontwerp van verordening goedkeuren. Maar dit had u natuurlijk al lang begrepen.

Mevrouw Greet Van Linter.- Het ontwerp van verordening is algemeen en onduidelijk. Het geeft onduidelijke criteria op. Verder is taal een louter indicatief element. Dat is totaal onvoldoende. Bovendien moeten wij ons afvragen in welke mate deze verordening in overeenstemming is met het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid. Of gaat het hier over andere middelen? Is het aanvullend?

Het genoemde decreet stelt duidelijk: "De subsidies die de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie krachtens artikel 8, paragraaf 2, 1°, en paragraaf 2bis ontvangen, kunnen uitsluitend aangewend worden voor de ondersteuning van plaatselijke of intergemeentelijke jeugdwerkinitiatieven. Deze jeugdwerkinitiatieven moeten hun zetel hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Op de zetel moeten in het Nederlands de gegevens over de werking, de leden, de vorming van de begeleiders en het financieel beheer aanwezig zijn. De plaatselijke of intergemeentelijke jeugdwerkinitiatieven die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad komen voor subsidiëring in aanmerking als ze het Nederlands gebruiken bij hun werking. Komen in aanmerking voor subsidiëring: werkingskosten van plaatselijke en intergemeentelijke jeugdwerkinitiatieven; de kosten voor de bouw, de verbouwing, de verwerving of het onderhoud van plaatselijke en intergemeentelijke jeugdwerkinfrastructuur, voor zover ze langdurig en in hoofdzaak worden gebruikt voor de werking van particulieren jeugdwerkinitiatieven."

De subsidiëring gaat in deze verordening veel verder. In het decreet is er namelijk geen sprake van enveloppes noch van projectsubsidies. Als dit ontwerp van verordening binnen het kader van het genoemde decreet valt, dan moet het zich wel houden aan de regels ervan, bijvoorbeeld voor wat betreft de zetel in Brussel en de taalvoorwaarden.

Ik geef een voorbeeld van de onduidelijkheid. In artikel 4 van het ontwerp van verordening staat: “de formele voorwaarden”. Zijn er dan nog informele voorwaarden of andere voorwaarden? Dat is niet duidelijk. Een letterlijke overname van de verordening van 30 april 1997 houdende de erkenning en subsidiëring van lokale jeugdwerkverenigingen was beter geweest. Daarin komen naast de formele voorwaarden nog de volgende voorwaarden aan bod: taal, doelgroep, doelstellingen en methodes, functies en netwerk. Het voorliggende ontwerp van verordening gooit al deze andere voorwaarden overboord en maakt er een totale warboel van.

Ook de formulering “indicatieve elementen” vind ik ongelukkig: indicatief betekent “een aanwijzing inhoudend”.

Ik denk toch dat het hier de bedoeling is dat men verplicht aan de volgende 3 elementen moet voldoen: taal, jeugd in Brussel en cultureel. Of is het gebruik van het Nederlands dan niet verplicht? Hoe zit dat precies?

Bovendien stel ik me de vraag waarom de jeugdwerkinitiatieven hun zetel niet in Brussel moeten hebben. Onlangs nog viel in de pers te lezen dat dit voor sportclubs inderdaad niet altijd het geval is.

Zoals het in artikel 4, paragraaf 1, lid 2, geformuleerd is, mogen jeugdwerkinitiatieven blijkbaar winst maken. In de verordening van 1997 stond duidelijk dat ze niet winstgevend mogen zijn. Hier staat dat niet. Ik begrijp dat niet goed. We zullen toch geen winstgevende initiatieven met belastinggeld subsidiëren?

Het ware beter volgende formulering voor artikel 4 te gebruiken: “Om erkend te worden, moeten de jeugdwerkinitiatieven: aantonen dat ze culturele activiteiten ontplooiën die ressorteren onder de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie; in alle communicatie, inclusief tijdens de activiteiten, het Nederlands gebruiken; activiteiten ontplooiën die gericht zijn naar de jeugd van het Brussels hoofdstedelijk gewest of tot jeugd die een aantoonbare band heeft met organisaties waarvoor de Vlaamse Gemeenschapscommissie bevoegd is; hun zetel in het Brussels hoofdstedelijk gewest hebben; op de voornoemde zetel in het Nederlands de gegevens over de werking, de leden, de vorming van de begeleiders en het financieel beheer ter beschikking hebben; uitgesloten zijn van enig winstbejag; een erkenningsaanvraag indienen bij de Administratie van het College.”

Het is me verder niet duidelijk in de artikels 5 en 6 welke jeugdwerkinitiatieven in aanmerking komen voor ondersteuning. Enkel degene die in het tweede lid opgesomd zijn, vermoed ik, en die in aanmerking komen voor subsidiëring. Dat zijn ze, dacht ik, allemaal, al is de zaak me niet geheel duidelijk.

Artikel 6 vermeldt niet aan welke criteria de erkende jeugdwerkinitiatieven moeten voldoen om subsidies te ontvangen. Dit zou toch in de verordening moeten worden vastgelegd? We gaan dit toch niet aan het College overlaten? Bovendien suggereert het woordje “kan” dat het College het niet hoeft te doen. Het is logisch dat een erkend jeugdwerkinitiatief dat voldoet aan de criteria, deze subsidies sowieso ontvangt.

Kortom, mijn fractie vindt de tekst in zijn geheel onduidelijk en onvoldoende. Het ware beter geweest de vorige verordening te behouden en wat aan te vullen. We zullen dit ontwerp van verordening dan ook niet goedkeuren.

Mevrouw Bianca Debaets.- Namens mijn fractie wil ik onderstrepen dat wij verheugd zijn met dit ontwerp van verordening. Het collegelid heeft terecht gesteld dat het jeugdbeleid is geëvolueerd. We kunnen jongeren niet langer zomaar in één hokje stoppen. Bovendien is een geïntegreerd jeugdbeleid geen evidentie, gelet op de vele externe partners die erbij betrokken zijn.

De vorige sprekers hebben al uitvoerig stilgestaan bij het feit dat we wachten op de uitvoeringsbesluiten. Het is een goede verordening, maar zij blijft algemeen. We moeten wachten op de uitvoeringsbesluiten om concrete resultaten te zien.

Ik wil graag nog enkele elementen onderstrepen die voor mijn fractie belangrijk zijn. Allereerst is er het transversale beleid. Jeugdbeleid situeert zich niet op een eiland. Wij hebben dit in de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport ook al besproken. We vinden het heel belangrijk dat er voldoende synergie wordt gecreëerd met andere beleidsdomeinen, want zo kan het jeugdbeleid worden geïntegreerd in een breder kader. Ik denk daarbij zeker aan Brede School, aan het taalbeleid en aan opvoedingsondersteuning. Dat transversale karakter zou moeten worden teruggevonden in de doelstelling zoals beschreven in artikel 3, namelijk het stimuleren van een Nederlandstalige speelse omgeving buiten de school voor niet-Nederlandstalige kinderen. We kunnen niet genoeg benadrukken dat voor veel van die kinderen het Nederlands de 2e of 3e taal is. We moeten ervoor zorgen dat zij het Nederlands niet alleen maar met de school associëren. Dienaangaande zitten we op dezelfde golflengte. Het collegelid zei ook dat we geen schoolje moeten spelen buiten de school, maar we moeten er toch voor zorgen dat het Nederlands wordt geassocieerd met dingen die leuk zijn. Het moet een taal worden die de kinderen graag gebruiken en graag leren. De doelstelling, zoals zij nu wordt omschreven, speelt niet genoeg in op het versterken van een taalstimulerend Nederlandstalig activiteitenaanbod. We moeten daar alert voor blijven.

Een ander aandachtspunt is de aantoonbare band met de VGC. Er zijn organisaties waarvoor de VGC bevoegd is. Het collegelid zegt dat daarvan kan worden afgeweken indien de activiteit zich richt op de volledige jeugd van het Brussels hoofdstedelijk gewest. Mijn fractie vindt dat dit wat ver gaat, zeker als er ondersteuning of subsidiëring aan gekoppeld is. De middelen worden weliswaar licht opgetrokken, maar ze zijn toch ook maar wat ze zijn. In hoeverre krijgen organisaties die wel een echte band hebben met de VGC of met het Nederlandstalige beleid in Brussel voorrang? Worden er prioriteiten gesteld of wordt er een rangorde gehanteerd?

Een opmerking die daarmee samenhangt betreft artikel 5. Het collegelid zegt dat er ook ondersteuning aan individuele kinderen en jongeren kan worden gegeven. Ik denk dat we daarmee omzichtig moeten omgaan. De link met het Nederlandstalige karakter wordt hier helemaal niet gegarandeerd. Net daarom heeft de VGC ook steeds vermeden om individuen financieel te ondersteunen. We hebben tot nu toe altijd gewerkt via organisaties. In dit kader zei het collegelid dat hij wil werken via projecten, vermits het niet de bedoeling kan zijn dat individuen op elk willekeurig moment zomaar een dossier indienen. Kan hij dit verduidelijken? Zullen hiervoor bepaalde criteria worden opgesteld, opdat niet elk individu zomaar kan aankloppen bij de VGC? Anders zet men volgens mij de deur wagenwijd open voor elke Brusselaar. Op zich heb ik daar niets op tegen, maar het collegelid

weet ook dat de middelen beperkt zijn. Volgens mij moet er bovendien nog altijd een band zijn met onze instelling.

Ik zou willen besluiten met een citaat van Phil Bosmans: “Het geluk van een kind begint in het hart van de moeder”. Dit is een mooi citaat als men erover nadenkt. Om het enigszins te parafraseren, zou ik zeggen: “Het geluk van onze jongeren begint met een goede verordening”. Deze verordening is goed, mits er hier en daar nog wat verduidelijkingen komen in de uitvoeringsbesluiten. Wij steunen alvast de verordening.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Sta me toe om ook een citaat van Phil Bosmans te geven, ik ben natuurlijk fan van het Willemsfonds: “Elke wijze uil is ooit begonnen als uilskuiken”.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Ik weet niet in welke fase ik momenteel zit. (*Vrolijkheid*)

Ik was blij met de opmerking van de heer Jef Van Damme dat we goed werk hebben geleverd. Inzake de participatie van de jeugdraad kan ik hem geruststellen; de raad heeft een positief advies uitgebracht. We zullen het ter beschikking stellen van de leden.

Ik heb begrip voor de opmerkingen over de uitvoeringsbesluiten. Zij zijn tenslotte de concrete vertaling van een verordening. Anderzijds zou het niet logisch zijn dat we de uitvoeringsbesluiten meteen toevoegden aan het ontwerp, want dan zouden we vooruitlopen op het debat over de verordening zelf. Uitvoeringsbesluiten kunnen immers pas definitief worden opgemaakt als de basistekst vaststaat. Mocht de wettelijke basis veranderen, dan zullen de uitvoeringsbesluiten worden aangepast. Hopelijk moet dat niet te ingrijpend gebeuren, vandaar ook dat we hard hebben gewerkt aan de voorbereiding. Maar uiteraard moet er altijd gelegenheid blijven om het ontwerp van verordening naar aanleiding van het debat in de Raad aan te passen. Ongeacht mijn begrip voor de opmerkingen, ben ik van mening dat het noodzakelijk is om een zekere afstand te houden.

Wat betreft de automatische ondersteuning van sociaal-culturele verenigingen, denk ik dat we dit hier nu juist vermijden, doordat we kijken naar de activiteiten zelf. Dat voorkomt dat we in de val trappen van erkenning die automatisch leidt tot subsidiëring. Voor elke projectoproep trekken we immers een bedrag uit, dat we ook niet overschrijden. Mensen die deelnemen aan een gegeven projectoproep, weten dat. Ik denk dus dat we met dat risico al op voorhand rekening hebben gehouden en dat we geen tweemaal in die val zullen trappen. Daarom werken we trouwens ook aan een bijsturing van de verordening over sociaal-cultureel werk.

De heer René Coppens heeft een aantal opmerkingen gemaakt over het verband met de Brede School en de IBO's. Mevrouw Bianca Debaets verwijst ook naar dat transversale aspect. Ik denk dat het jeugdbeleid bij uitstek transversaal is. Volgens mij blijkt dit ook uit de verordening, die kansen biedt om initiatieven te nemen die het klassieke jeugdwerk overstijgen. We zetten de stap naar een veel transversaler beleid dan tot nu toe mogelijk was. Ook dat heeft uiteraard te maken met een mentaliteitswijziging en met de wijze waarop het College probeert samen te werken.

Er zijn ook een aantal opmerkingen gemaakt over het Nederlandstalig karakter van de jeugdwerking. Sommige mensen zijn bang dat dit onvoldoende zou zijn. Naar mijn mening zijn de voorwaarden echter heel wat preciezer in vergelijking met vroeger. Ik ga

hier niet de Taalvisienota herhalen, maar wijs erop dat de VGC die nota transversaal wil toepassen. Het lijkt me daarom niet nodig om de bepalingen van deze nota integraal over te nemen in het voorliggende ontwerp van verordening. De afspraak is duidelijk dat we deze nota ook toepassen op het jeugdbeleid. Iedereen die activiteiten voorstelt, zal de nota ontvangen.

Deze nota biedt voldoende garanties om het Nederlandstalig karakter van onze activiteiten te garanderen. Ik denk dat de vrees dat we de deur wijd openzetten voor andere talen, onterecht is. We vragen het engagement dat Nederlands de eerste taal is, ook bij verenigingen. Het is echter niet omdat het dossier wordt ingediend door een Nederlandstalige, dat we sluitende garanties hebben dat de werking inderdaad verloopt in het Nederlands. We moeten op dat vlak waakzaam zijn en in het oog houden hoe het er in de praktijk aan toegaat.

Ik heb in de commissievergadering gezegd dat we daar soepel in kunnen zijn wanneer het gaat over kleine kinderen, maar we vertrekken altijd vanuit het principe dat het Nederlands de taal is waarin de activiteiten doorgaan. Andere talen kunnen ondersteunend worden gebruikt, maar die verhouding mag zeker niet worden omgekeerd. Dat is niet mijn bedoeling en dat zal men mij ook niet horen zeggen. De opmerking van mevrouw Greet Van Linter in verband met taalbeleid, de initiatieven van de VGC en de initiatieven die worden ondersteund door de VGC geldt ook voor deze kwesties. Men moet zich dus geen zorgen maken.

Er was een opmerking over de onduidelijke band met de VGC. Voor mij is het geen kwestie van een band met de VGC die men moet kunnen aanduiden, maar wel van wat we doen op het terrein. De VGC is er voor alle Brusselaars die ofwel Nederlands spreken, ofwel aangeven dat ze een beroep willen doen op het Nederlandstalig aanbod en daar een meerwaarde voor proberen te bieden. Ik ga ervan uit dat als mensen aan ons een activiteit voorstellen en voldoen aan de voorwaarden die wij voorleggen, ze dan sowieso een band hebben met de VGC. Niet die band op zich is belangrijk, wel wat ze doen voor de Nederlandstalige Brusselaars en voor een fijnere leefomgeving voor hen. Iedereen wint daar immers bij.

Het ontwerp van verordening vermeldt verschillende vormen van subsidiëring, precies om aan te geven dat er meer mogelijkheden zijn dan vroeger en dat het niet noodzakelijk om financiële hulp hoeft te gaan. We zullen die beslissing concretiseren via de uitvoeringsbesluiten, conform de delegatiebevoegdheden en de bevoegdheden van het College. Het zou vreemd zijn als we dit in een verordening goten. Het is best mogelijk dat er over een aantal jaar misschien andere uitvoeringsbesluiten worden gemaakt voor een verordening. Het zou eigenaardig zijn als het College dan telkens een nieuwe verordening moest maken. Dat is in het verleden in Vlaanderen gebeurd rond bepaalde decreten. Onze werkwijze zorgt voor meer soepelheid, want de aanpassing van een verordening is natuurlijk een zware procedure. Het is veel eenvoudiger een uitvoeringsbesluit aan te passen. We moeten gemakkelijk in staat zijn om in te spelen op de maatschappelijke evolutie. Pas als er sprake is van diepgaande veranderingen, is het nodig een nieuwe verordening op te stellen. Van daar ook dat we 15 à 20 jaar hebben kunnen wachten met het werk dat nu is uitgevoerd.

Ik zal zeker rekening houden met al uw opmerkingen bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten. Het verheugt mij dat het overgrote deel van de leden van de Raad zich kan vinden in het ontwerp van verordening en ook vindt dat we werk moeten maken van een uitgebreidere en intensievere ondersteuning van de Brusselse jongeren.

– *De algemene bespreking is gesloten.*

STEMMINGEN

- Artikel 1 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.
- Artikel 2 wordt aangenomen met 12 stemmen voor bij 2 onthoudingen.
- Artikel 3 wordt aangenomen met 12 stemmen voor bij 2 onthoudingen.
- Artikel 4 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2.
- Artikel 5 wordt aangenomen met 12 stemmen voor bij 2 onthoudingen.
- Artikel 6 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2.
- Artikel 7 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.
- Artikel 8 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.
- Artikel 9 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.
- Artikel 10 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

Het ontwerp van verordening houdende het ondersteunen van het vrijetijdsaanbod binnen het jeugdbeleid wordt aangenomen met 12 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Els Ampe, René Coppens, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Annemie Maes, Elke Roex, Jef Van Damme, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt, Jean-Luc Vanraes.

Hebben zich onthouden: Johan Demol, Greet Van Linter.

VRAGEN (R.v.O., art. 59)

Opleiding tot certificateur openbare gebouwen

Mevrouw Bianca Debaets.- Ik ben blij dat ik mijn eerste vraag tot collegevoorzitter Guy Vanhengel kan richten. Ik hoop dat dit alvast de eerste in een lange reeks is. Niettemin zal ik steeds een constructieve houding aannemen. Wellicht is dit het begin van een goede samenwerking.

Overeenkomstig de Europese richtlijn hebben de openbare instellingen die lokalen betrekken met een oppervlakte van meer dan 1.000m², sinds kort de verplichting om in de inkomhal van het gebouw een energieprestatiecertificaat op te hangen. Het opstellen van een dergelijk Energie Prestatie- en Binnenklimaat (EPB)-certificaat moet gebeuren door een erkend certificateur. Dat laatste betekent dat die persoon een door Leefmilieu Brussel erkende opleiding moet hebben genoten.

De energieverantwoordelijken van de Brusselse Nederlandstalige scholen die in Vlaanderen al een opleiding hebben genoten, kunnen in theorie een korte bijscholing volgen om zo een erkenning voor Brussel te krijgen. Het doelpubliek voor zo'n bijscholing zijn onder andere de energiecoördinatoren van het Schoolinterventieteam (SIT).

In Brussel zit men echter gevangen in een patstelling. Enerzijds organiseert het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) momenteel geen opleidingen. Anderzijds worden de opleidingen die door Vlaanderen georganiseerd werden, niet erkend in het Brussels hoofdstedelijk gewest. Dat impliceert dat, als die opleidingen of bijscholingen in het Brussels hoofdstedelijk gewest niet op korte termijn worden georganiseerd, scholen zullen moeten terugvallen op de erkende certificateurs van de vrije markt. Voor de scholen betekent dat alvast een serieuze meerkost. Wie zal die dragen?

Is collegevoorzitter Guy Vanhengel op de hoogte van het probleem? Zo ja, in welke mate worden de scholen ondersteund om dit probleem het hoofd te bieden?

Heeft de collegevoorzitter vanuit de VGC al overlegd met de Brusselse minister van Leefmilieu, Evelyne Huytebroeck, om tot een oplossing te komen en er op korte termijn voor te zorgen dat er bijscholingen kunnen georganiseerd worden?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Vanuit de overheid wordt, onder andere via het advies tot het bijhouden van een energieboekhouding, de subsidiëring van energie-audits en informatie rond rationeel energiegebruik, aan scholen gevraagd rationeel om te springen met energie.

Overigens kunnen scholen voor financiële, technische of educatieve ondersteuning terecht bij heel wat instanties. Veel scholen vallen qua financiële ondersteuning echter uit de boot omdat het budget bij de premie- of subsidieverlener bijvoorbeeld al vroeg in het jaar is opgebruikt. Bij vele subsidieregelingen voor dit soort beleidsvormen zijn de budgetten trouwens kleiner dan de vraag.

Na overleg met verschillende betrokken partners, zoals AGION, Leefmilieu Brussel, Milieuzorg op School (MOS), de schoolnetten en vzw Schoolinterventieteam, heeft de VGC in 2010 beslist om te voorzien in een financiële tegemoetkoming. Die is trouwens aanvullend op het bestaande aanbod. Op basis van het reglement 'Energiezorg op school' konden scholen een beroep doen op een subsidie van maximum 6.000 euro voor ingrepen op het vlak van isolatie, thermostatische kranen en energiezuinige verlichting.

Naast de technische kant van de zaak is het voor de VGC ook belangrijk dat een school kan motiveren dat zij ook organisatorische en gedragsmaatregelen treft zodat alle leerlingen en personeelsleden rationeel energiegebruik nastreven. Dat educatieve luik in de energiezorg op school is een absolute vereiste. Het moet deel uitmaken van het pedagogisch project van een school.

Zowel in 2010 als in 2011 heeft de VGC 250.000 euro geïnvesteerd in 'Energiezorg op school'. Op 2 jaar tijd hebben meer dan 110 scholen een beroep kunnen doen op een subsidie. Dat is heel wat. Ook voor 2012 is 250.000 euro ingeschreven in de begroting om te investeren in die energiebesparende maatregelen in scholen.

Daarnaast investeert de VGC ook mee in het Plan voor Lokale Actie voor het Gebruik van Energie (P.L.A.G.E.), het gewestelijk initiatief waardoor er 2 energieverantwoorde-

lijken werden aangesteld in de schoot van het SIT voor alle Brusselse Nederlandstalige scholen. Die energieverantwoordelijken analyseren het verbruik, doen concrete voorstellen tot verbetering en coördineren de eventuele werkzaamheden.

Net zoals mevrouw Bianca Debaets ben ik van mening dat die energieverantwoordelijken de bijkomende opleiding moeten kunnen volgen om een erkenning te kunnen krijgen als EPB-certificateur. Het is de bedoeling dat de scholen maximaal gebruik kunnen maken van de diensten van het SIT in plaats van een beroep te moeten doen op een erkende certificateur van de vrije markt. Aangezien P.L.A.G.E. een project is waarbij verschillende overheden betrokken zijn, zal daarover zeker overlegd worden.

Ik zal dit in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ook zeker aankaarten bij de minister van Leefmilieu, Evelyne Huytebroeck, en vragen dat er op korte termijn een opleiding tot erkenning als EPB-certificateur wordt opgestart binnen het BIM. In se is dat de logica zelve.

De energieverantwoordelijken zullen zich, indien zij op tijd hun certificaat kunnen bekomen, richten op, verdeeld over de netten, de 30 scholen met een hoog energieverbruik. Al die scholen zijn immers gekend. Precies in het kader van P.L.A.G.E. is men er gestart met een intensieve meetcampagne.

Ik dank mevrouw Bianca Debaets voor haar vraag. Die stelde ons in staat om ons nogmaals in dit onderwerp te verdiepen. Dat zal ons toelaten om het probleem van de certificateur zelf aan te kaarten bij de bevoegde minister. Op die manier kunnen al degenen die zouden moeten optreden als certificateur, in de toekomst ook worden gecertificeerd.

Verenigingen werkzaam voor het Nederlandstalig onderwijs

Mevrouw Elke Roex.- In de begroting voor 2012 staan subsidies ingeschreven voor verenigingen die werkzaam zijn in het onderwijs. Het initieel krediet bedraagt 253.000 euro. De uitleg bij dat artikel luidt: “De VGC heeft de inhoud van de reglementering geactualiseerd en aangepast. Sinds het werkjaar 2011 worden 3 onderwijskoepels erkend en gesubsidiëerd.”

Over de koepels hebben we in deze Raad al gediscussieerd. Toch gaat het niet alleen daarover. Naast de onderwijskoepels bestaan er immers ook andere verenigingen die werkzaam zijn in het onderwijs. Denk bijvoorbeeld alleen al maar aan de vereniging Jeugd en Muziek die begeleidingsprogramma's aanbiedt aan scholen of aan oudercomités. De VGC heeft een aantal nieuwe subsidieregelingen uitgewerkt voor verenigingen die werkzaam zijn in het onderwijs, zoals bijvoorbeeld voor brede opvang en voor educatieve activiteiten. Wat er met de lokale onderwijsverenigingen gaat gebeuren, is echter nog niet duidelijk.

In het Regeerakkoord heeft het College het geregeld over de ouders van de kinderen in het Brussels Nederlandstalig onderwijs. De VGC wil die ouders betrekken bij de schoolcarrière van hun kinderen. Via het initiatief Samen naar school in de Buurt, maken Nederlandstalige ouders reeds op voorhand kennis met elkaar. Zo worden ze gestimuleerd om te kiezen voor een school in de buurt.

In het Regeerakkoord staat verder ook dat de school een draaischijf moet zijn voor ouders om aansluiting te vinden bij de Vlaamse Gemeenschap. Oudercomités en ouderkringen

spelen hierin ook een rol. Ze werken aan samenhang. Dankzij hun activiteiten kunnen ouders elkaar leren kennen. Het oudercomité steekt een handje toe bij het schoolfeest of andere schoolse activiteiten of helpt middelen in te zamelen voor een schooluitstap. Oudercomités vergroten ook de betrokkenheid van de ouders bij wat er in de school van hun kind gebeurt.

Eind 2010 kregen 17 verenigingen van de VGC een kleine subsidie voor hun activiteiten. Het ging om oudercomités, ouderkringen, vriendenkringen en ouderraden. Het waren zowel feitelijke verenigingen als vzw's. Het is niet duidelijk of die verenigingen in 2012 nog middelen zullen krijgen.

Welke rol ziet het College voor oudercomités, ouderkringen of ouderraden in de Nederlandstalige Brusselse scholen? Welke middelen wil het College daarvoor ter beschikking stellen?

Tegen wanneer zal de nieuwe regeling voor de lokale verenigingen werkzaam in het Nederlandstalig onderwijs worden afgerond? Hoe, wanneer en naar wie wordt deze nieuwe regeling gecommuniceerd? Waar zitten de verschuivingen ten opzichte van het bestaande reglement?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Het is voor iedereen duidelijk dat de inbreng van ouders in de opvoeding en in de schoolse prestaties en kansen van kinderen een belangrijke factor is. Daarom is ouderbetrokkenheid één van de belangrijkste doelstellingen van de VGC en dus van het beleid van ons departement Onderwijs en Vorming. De werking van het Onderwijscentrum Brussel bij ouder- en buurtbetrokkenheid, van het Centrum voor Basiseducatie Brusselleer in het kader van de scholenprojecten, van het Huis van het Nederlands bij de taal in de school en voor de ouders en de werking en het opzetten van Brede Scholen zijn daarvan het overtuigend bewijs. Via die werkvormen wordt immers een groot deel van de middelen van Onderwijs en Vorming besteed aan ouderbetrokkenheid in het onderwijs.

Daarnaast is er het subsidiebeleid waardoor oudercomités slagkracht krijgen om datgene te doen wat zij nodig achten als bijkomende ondersteuning voor de opvoeding van hun kinderen.

Momenteel wordt binnen het departement Onderwijs en Vorming gewerkt aan de actualisering van het volledige subsidiebeleid en aan de afstemming ervan op de Brusselse realiteit.

Voor de hoofdstedelijke onderwijsverenigingen werd er al een nieuwe regeling uitgewerkt. Momenteel wordt de subsidieregeling voor lokale onderwijsverenigingen herzien. De vroegere subsidieregeling voor lokale onderwijsverenigingen had betrekking op elke vereniging die betrokken was bij een school of een groep scholen. Zo konden in dat kader ouderverenigingen, studentenverenigingen en oud-studentenverenigingen jaarlijks een subsidie aanvragen.

Gezien de beleidsprioriteiten van het departement Onderwijs en Vorming zal men, vanwege de prioriteit voor ouderbetrokkenheid en de realiteit van het Brussels Nederlandstalig onderwijs, bij de ontwikkeling van de nieuwe subsidieregeling de focus leggen op de ouderverenigingen.

De algemene directie Onderwijs en Vorming werkt momenteel, in samenwerking met het Onderwijscentrum Brussel, die nieuwe subsidieregeling uit. Het voorstel tot regeling moet

enkel nog aan het College worden voorgelegd en door de Raad worden besproken. Overigens kan ik enkel met heel veel genoegen vaststellen dat het Onderwijscentrum Brussel puik werk verricht.

Idealiter wordt de nieuwe regeling voor lokale onderwijsverenigingen voor het schooljaar 2012-2013 van kracht. Zodra die nieuwe regelgeving is uitgewerkt en goedgekeurd, zullen de scholen en verenigingen via verschillende kanalen hiervan op de hoogte worden gebracht. In afwachting daarvan wordt, zonder dat men daarvoor extra oproepen doet, gewerkt binnen de bestaande regelgeving. Met de nieuwe regelgeving kan men dan een nieuwe dynamiek in het verhaal steken.

Mevrouw Elke Roex.- Ik ben blij met het antwoord, maar vind het ook vreemd dat de ouderverenigingen die om subsidies vragen, een e-mail krijgen van de administratie waarin staat dat er geen duidelijkheid is over de subsidiereglementering en dat er daarom ook geen subsidies kunnen worden toegekend. Het is belangrijk dat ook de ouderverenigingen op een correcte manier geïnformeerd worden.

Lessen Nederlands voor anderstalige ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs

De heer Fouad Ahidar.- Omdat onze laatste ontmoeting ietwat tumultueus is verlopen, heb ik nog geen kans gehad om de collegevoorzitter hier opnieuw welkom te heten. We moeten ons voornemen om op een constructieve manier samen te werken.

In het Regeerakkoord staat dat de VGC anderstalige ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs gaat stimuleren om lessen Nederlands te volgen: “De VGC zal blijvend investeren in het creëren en ondersteunen van specifieke acties inzake het Nederlands en dit op basis van de noden van de doelgroepen. Ouders die hun kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs sturen, worden gestimuleerd om lessen Nederlands te volgen.” De Beleidsnota Onderwijs en Vorming van gewezen collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes heeft het ook over “ondersteuning van ouders in functie van de schoolloopbaan van het kind: vanaf 2010 zal het schoolreglement een engagementsverklaring bevatten. Zowel CBE Brusselleer (scholenproject), als het Huis van het Nederlands (school en ouders) en het Onderwijscentrum Brussel (ouders en buurtwerking) zijn belangrijke partners om dat engagement waar te maken.”

Sinds het schooljaar 2010-2011 staat een positief engagement ten aanzien van de onderwijstaal in de schoolreglementen ingeschreven. Wij vinden het belangrijk dat er van ouders wordt verwacht dat ze interesse hebben in hetgeen hun kind doet op school. Het is ook logisch dat er van anderstalige ouders wordt verwacht dat ze de onderwijstaal proberen te verstaan en te spreken. Het kind heeft daar immers op school voordeel bij. De ouders zullen beter de communicatie van de school begrijpen en beter het schoolwerk kunnen opvolgen als ze de schooltaal kennen. Met de uitgangspunten zijn we het dus eens. We vragen ons af of alle ouders die nood hebben aan taallessen ook van het aanbod van het Huis van het Nederlands gebruikmaken. Als het goed loopt, merken de scholen een verbetering van hun contact met de anderstalige ouder. In het beste geval is er ook een positieve invloed op de schoolloopbaan van het kind in het Nederlandstalig onderwijs.

Hoeveel Nederlandstalige scholen gaan in op het taallessenaanbod van het Huis van het Nederlands en hoeveel niet? Over hoeveel ouders van hoeveel kinderen gaat het? Welke scholen maken geen gebruik van het taallessenaanbod voor ouders en waarom niet? Welke actie wordt ondernomen om scholen over de streep te trekken? Hoe wordt de engage-

mentsverklaring bij de scholen getoetst? Welke actie wordt ondernomen als die verklaring niet naar wens wordt nageleefd?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Het stimuleren van mensen om Nederlands te leren, zeker in het geval van ouders van wie de kinderen naar het Brussels Nederlandstalig onderwijs gaan, is een absolute prioriteit voor de VGC.

Sinds 1995 financiert de VGC een basiseducatieproject voor scholen van Brusselleer vzw. Zij staan in voor minimum 30 lesmomenten per week op minstens 20 verschillende vestigingsplaatsen van scholen. In totaal gaat het wekelijks om 600 lesmomenten. Dat is toch een aanzienlijk pakket.

Sinds de start van het project ‘Nederlands voor ouders’ op 1 september 2010 heeft het Huis van het Nederlands in samenwerking met het Onderwijscentrum Brussel en de vzw Voorrangsbeleid Brussel met 38 scholen samengewerkt en resultaten geboekt.

Het project ‘Nederlands voor ouders’ bestaat uit infosessies ‘Nederlands leren’ voor ouders en uit vormingen ‘duidelijke communicatie’ voor leerkrachten. Voor de opvolging zorgt de school nadien ook zelf, door de informatie te laten doorstromen naar andere ouders die niet deelnamen aan de infosessie en die daardoor ook hun weg vinden naar het Huis van het Nederlands.

In totaal werden er 31 infosessies georganiseerd. Daarmee werden ongeveer 620 anders-talige ouders bereikt. Ook waren er 5 screenings op de scholen zelf met 46 deelnemende ouders. Bij een screening wordt het taalniveau en het profiel van de cursist bepaald, die vervolgens meteen kan inschrijven in een lessenreeks op zijn of haar niveau.

Tijdens dezelfde periode gaf het Huis van het Nederlands 32 vormingen in 22 scholen en bereikte daarmee ongeveer 374 leerkrachten. Daarnaast werden er ook 9 vormingen gegeven aan andere onderwijsinstanties, waarvan 2 voor CLB GO!, 2 voor CLB Brussel, 2 voor OVSG, 2 voor Erasmus Hogeschool Brussel en 1 voor CLB VGC.

Tijdens het schooljaar 2010-2011 werden 22 infosessies in 22 scholen georganiseerd. Daarmee werden ongeveer 440 ouders bereikt. Er vonden 22 vormingen in 13 scholen plaats waarmee ongeveer 238 leerkrachten werden bereikt. Wat het eerste trimester van 2011-2012 betreft, werden er 9 infosessies in 9 scholen georganiseerd om 180 ouders te bereiken en 10 vormingen in 7 scholen om 136 leerkrachten te bereiken.

De toenemende vraag bewijst dat het project ‘Nederlands voor ouders’ een ongekend succes is. Het project wordt zo breed mogelijk bekendgemaakt. Alle Nederlandstalige Brusselse scholen worden opgenomen in een jaarlijkse grootschalige mailing om dit aanbod bekend te maken. Alle schepenen van Nederlandstalige aangelegenheden werden gecontacteerd, in verschillende onderwijsmedia wordt geadverteerd, het Onderwijscentrum Brussel en het Voorrangsbeleid Brussel maken bij hun acties scholen warm voor dit project.

De engagementsverklaring is een clausule die in het schoolreglement wordt ingeschreven sinds het schooljaar 2010-2011. Ouders ondertekenen het schoolreglement en ook de engagementsverklaring bij de inschrijving van hun kind in de school. Zoals bij de andere rechten en plichten in het schoolreglement zijn het de scholen zelf die de naleving ervan bewaken. De afspraken zijn wederzijds. Ouders kunnen scholen aanspreken op hun enga-

gement en vice versa. Het naleven van deze afspraken en het stimuleren van het gebruik van het Nederlands tijdens contacten en activiteiten met de school en ouders behoort tot het pedagogisch project van de school zelf. Er kan daarover interactie plaatsvinden tussen de directie en de ouders.

Om de scholen te helpen om deze engagementsverklaring bij de ouders ingang te doen vinden, heeft de VGC de brochure ‘Naar een Nederlandstalige basisschool in Brussel’ ontwikkeld, die ouders in eenvoudig Nederlands of in een veel voorkomende taal leert hoe ze de taalverwerving van hun kind kunnen stimuleren. Het Brusselse aanbod van taallessen is hierin opgenomen. Die brochure wordt bij de aanvang van het nieuwe schooljaar verdeeld. Ook de VGC-leden hebben ze ontvangen.

De heer Fouad Ahidar.- Mevrouw Bianca Debaets zegt vaak terecht dat we niet enkel naar de infrastructuur moeten kijken, maar ook naar het aantal leerkrachten. Hebben we voldoende leerkrachten om dit aanbod te kunnen blijven aanbieden en opvolgen? Als we het project blijven promoten, gaat het op een bepaald moment misschien wel te veel succes krijgen. We moeten daarop kunnen inspelen.

Er werden tot nog toe 620 anderstalige ouders bereikt of ongeveer 15 ouders per school. Waarom nemen de andere ouders niet deel aan de lessen? Is er een gebrek aan interesse, past het tijdstip niet voor hen of heeft het ermee te maken dat de lessen voor mannen en vrouwen gemengd worden gegeven?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Sommigen kennen misschien al Nederlands.

De heer Fouad Ahidar.- Dat zou natuurlijk mooi zijn, maar we mogen ons geen illusies maken.

Via welke media wordt het project kenbaar gemaakt? Als het enkel om Nederlandstalige media gaat, dan bereiken we daar de anderstalige ouders niet mee. Wordt de publiciteit ook via de Franstalige, Arabische, Turkse, Congolese en andere media gevoerd?

De heer Guy Vanhegel, collegevoorzitter.- Dat is een heel goede suggestie. Tot nu toe verloopt de communicatie voornamelijk via de schooldirecties en de leerkrachten. Maar het is een goed idee om het aanbod ook bekend te maken via andere kanalen. Ik ga dit voorstel bestuderen en bekijken of we het kunnen uitvoeren.

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60)

‘New Deal’ voor studenten in Brussel en de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad

Mevrouw Bianca Debaets.- Enige tijd geleden – in mei vorig jaar - werd op het Brusselse stadhuis de ‘New Deal’ ondertekend door een aantal partners, namelijk de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) en haar Franstalige tegenhanger, de Fédération des Etudiants Francophones (FEF) en heel wat overheden zoals de VGC, de Vlaamse Gemeenschap, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de stad Brussel. De bedoeling van de studentenverenigingen was aantonen dat Brussel een echte studentenstad is, al wordt dat niet altijd zo gepercipieerd. Brussel heeft meer studenten dan Leuven, ook al zal burgemeester Louis Tobback het niet graag horen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Alle opmerkingen over de verhouding tussen Brussel en Leuven die de Leuvense burgemeester niet graag zal horen, hoor ik graag.

Mevrouw Bianca Debaets.- De studenten willen met de ‘New Deal’ ook een aantal knelpunten aanhalen, zoals het gebrek aan betaalbare huisvesting. Er werd een vrij ambitieus actieplan voorgesteld en gevraagd om meer duidelijkheid te verschaffen in wie nu eigenlijk de gesprekspartner is voor de studenten.

Intussen blijven de noden een jaar later nog steeds groot. De betaalbare studentenkoten blijven schaars. Slechts een derde van de 74.000 Brusselse studenten zit op kot in Brussel. Dat is een stuk minder dan in andere steden. Heel wat Brusselse studenten zitten op kot in een andere stad. Dat is geen goed teken. Studenten moeten niet alleen voor Brussel kiezen om er te studeren, maar ook om er na hun studies te werken en te wonen. Een tijd geleden werd een groot colloquium georganiseerd over betaalbare studentenkamers. Het blijft in ieder geval een knelpunt.

Daarnaast is er ook een gebrek aan fuifzalen. Ik heb daarover al verschillende keren gepraat met collegelid Bruno De Lille. Onlangs luidde de studentenvereniging van de HUB de alarmbel in een aantal kranten. Ze vinden geen zalen en moeten noodgedwongen uitwijken naar Gent of Leuven.

De 74.000 studenten moeten voldoende inspraak krijgen. We mogen niet alleen beslissingen boven hun hoofd nemen, maar ook de bekende strategie van de VGC toepassen en zorgen voor voldoende inspraak.

Er werden al een aantal aanzetten gegeven, zoals de promotiecampagne van Br(ik, die ook in Vlaanderen de troeven van Brussel als studentenstad in de verf zet. De aanzet is er, maar de concrete noden op het terrein blijven torenhoog.

Welke initiatieven werden er sinds de ondertekening van de ‘New Deal’ genomen en hoe evalueert de collegevoorzitter die? Zijn er intenties bij de VGC om daaraan mee te werken en de knelpunten weg te werken? Werd daarover al contact opgenomen met de andere Brusselse overheden?

Mevrouw Els Ampe.- Een tijd geleden heeft Open Vld Brussel als studentenstad op de agenda gezet. Dit gebeurde mede dankzij de heer Jean-Luc Vanraes, die samen met Vincent De Wolf een handig boekje heeft uitgegeven waarin een aantal actiepunten staan om van Brussel een nog comfortabelere studentenstad te maken. Brussel is op dit moment reeds de grootste studentenstad van het land, maar er zijn een aantal uitdagingen. Mevrouw Bianca Debaets heeft al aangehaald dat het voor studenten niet altijd duidelijk is tot welke overheid zij zich moeten richten. De studenten vragen ook een goed beleid inzake studentenhuishuisvesting. Het collegelid is daarvoor niet bevoegd, maar dit onderwerp kan wel in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement worden behandeld. Er zijn verschillende voorstellen die de heren Jean-Luc Vanraes en Vincent De Wolf hebben gelanceerd.

In het Brussels hoofdstedelijk gewest leven Franstalige en Nederlandstalige studenten samen. De grootste universiteit van de stad is de ULB. De kleinere zus daarvan is de VUB, maar daarnaast hebben we ook de HUB en alle andere hogescholen. De studenten

die in Brussel leven, voelen zich hier goed. Wat echter ontbreekt, is een duidelijk kader of aanspreekpunt. Zij zouden een aantal zaken graag willen zien veranderen.

Ik ben lang actief geweest in een studentenvereniging. Met de 'New Deal' is het de eerste keer dat de VVS Brussel zo actief op de kaart zet als studentenstad. Dat is echt een mijlpaal. Men schuift nu oplossingen naar voor, wat veel te maken heeft met het feit dat de voorzitter van VVS, Tom Demeyer, in Brussel woont. Er is een bepaalde weg ingezet, waardoor Vlaamse studenten opnieuw kijken naar Brussel als studentenstad. Het is nu aan ons om hen ook een aanspreekpunt te geven om een aantal praktische problemen op te lossen. Meestal gaat het niet over ideologische zaken, maar wel over dingen waarover wij het allemaal eens zijn. Wij kunnen de studenten uitzicht geven op enkele concrete oplossingen.

Ik wens de collegevoorzitter veel succes en ben er zeker van dat de studenten hem graag zullen zien komen.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Natuurlijk moet Brussel een thuis zijn voor studenten. Het is evident dat de stad veel te bieden heeft. Maar er zijn ook nog een aantal knelpunten. Er is zeker nog ruimte voor verbetering. Als men de problemen bekijkt die de 'New Deal' aanhaalt, dan gaat het over algemene Brusselse problemen die niet specifiek gebonden zijn aan het studentenpubliek. Het gaat over mobiliteit, het vervoer tussen twee campussen, over huisvesting of het vinden van een betaalbare woonst. Hiermee worden de andere Brusselaars ook dagelijks geconfronteerd. Het bewijst alleen dat hun analyse zeer accuraat is.

Er zijn relatief weinig studenten die op kot zitten in Brussel, zoals mevrouw Bianca Debaets daarnet opmerkte. Maar als men het studentenpubliek van de Brusselse onderwijsinstellingen bekijkt, valt het op dat Brussel de meest democratische studentenstad is. De bevolking van de Brusselse instellingen is veel kansarmer dan in de andere studentensteden.

De VUB alleen al telt 4 keer meer kansarme studenten dan andere universiteiten. De Brusselse onderwijsinstellingen trekken een publiek aan dat de andere niet bereiken. Dat is een kans voor onze maatschappij. Maar wat de huisvesting betreft, betekent dit ook dat het studentenpubliek minder middelen heeft, in een stad waar wonen heel duur is.

Huisvesting is een duidelijk knelpunt dat zich vertaalt in de lage aantallen studenten die op kot kunnen zitten. De staatssecretaris voor Wonen in het Brussels hoofdstedelijk gewest, Christos Doulkeridis, maakt dezelfde analyse en stelt de oprichting voor van een sociaal verhuurkantoor voor studentenwoningen. Sociale verhuurkantoren zorgen ervoor dat mensen met een beperkt budget toegang kunnen krijgen tot betaalbare huisvesting.

Dat doet natuurlijk denken aan Br(ik, zeker als men praat over een inventaris van beschikbare studentenkamers, kwaliteitscontroles, over het stimuleren van de verhuurders om een betaalbare prijs te vragen enzovoort. Het zou onproductief zijn om 2 vehikels naast elkaar op te richten. Samenwerking is de uitkomst om betaalbare huisvesting in de hoofdstad te creëren.

Op welke manier werkt u samen met staatssecretaris Doulkeridis om Br(ik en het toekomstige sociaal verhuurkantoor op elkaar af te stemmen?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Graag zou ik ook de heer Jean-Luc Vanraes in het verhaal betrekken, omdat hij de afgelopen jaren samen met de Franstalige collega's inspanningen heeft gedaan om op dit vlak vooruitgang te boeken en de dialoog succesvol aan te vatten. Ik ben er van overtuigd dat de tweedeling tussen Frans en Nederlands in dit land steeds minder relevant wordt en dat blijkt ook uit mijn frequente contacten met het studentenmilieu. De studenten zijn immers meer en meer actief in het Engels. Samenwerking lijkt mij dus de evidentie zelve.

Brussel heeft een ruim aanbod aan Nederlandstalig hoger onderwijs: 4 Nederlandstalige hogescholen en 2 universiteiten. Bijna 23.000 studenten volgen in Brussel hoger onderwijs aan een Nederlandstalige instelling. Wie in Brussel studeerde, weet dat Brussel veel troeven heeft. Niet enkel als een echte studentenstad, maar ook als kleine metropool en als hoofdstad van Vlaanderen, België en Europa, biedt het de studenten een extra grootstedelijke dimensie. De promotie van Brussel als studentenstad is een van de doelstellingen uit het VGC-Regeerakkoord. Ook in de meest recente Beleidsverklaring hamerde het College, bij monde van de heer Jean-Luc Vanraes, op het belang daarvan. Als collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs engageer ik mij graag om het ambitieuze actieplan van de Brusselse studenten mee te verwezenlijken.

Zoals u zelf reeds aanhaalde in uw vraag, is met de oprichting van Br(ik al een eerste stap in de goede richting gezet. Br(ik is, als servicedesk voor studenten, de partner bij uitstek om de aspiraties die werden uitgedrukt in de 'New Deal' te realiseren. Als er één middel is om de 'New Deal' te verwezenlijken, dan is het wel Br(ik. De vzw beschikt dan ook over de nodige subsidies vanuit de VGC om gestalte te geven aan deze uitdaging.

De VGC wil graag haar steentje bijdragen binnen de perken van de budgetten die daarvoor beschikbaar worden gesteld. Zo werd er een samenwerking tussen de VGC en Br(ik opgestart om enerzijds het Brussels hoofdstedelijk gewest als leef-, leer-, woon- en werkstad bij de studenten te promoten.

Anderzijds wordt een campagne voor de promotie van het leerkrachtenberoep in Brussel georganiseerd. Daarvoor wordt er in middelen voorzien vanuit de algemene directie Onderwijs en Vorming van de VGC. De bedoeling is om de doelgroep van de studenten van de lerarenopleiding en de leerkrachten die geïnteresseerd zijn om in het Brussels Nederlandstalig onderwijs les te geven, kennis te laten maken en te enthousiasmeren voor het lesgeven in Brussel.

Dat is een hele specifieke doelgroep die we willen bereiken, want we hebben niet enkel bakstenen nodig om aan capaciteitsuitbreiding te doen, we moeten ook de nodige mensen vinden om hier te willen lesgeven. Dat project werd opgezet en wordt uitgevoerd in coproductie met de Vlaamse Gemeenschap die mee subsidieert door in middelen te voorzien voor de ontwikkeling van het communicatielink.

Met die acties wordt tegemoetgekomen aan het engagement met betrekking tot 'een studentenprofiel' uit het 'New Deal'-charter, waarbij de meerwaarde van Brussel als studentenstad in de verf moet worden gezet. Ook op het vlak van de promotie van Brussel als woonstad bij de studenten, worden er door de VGC volop voorbereidingen getroffen in

samenwerking met Br(ik. In de loop van 2012 moet dat resulteren in nieuwe communicatieacties, rechtstreeks gericht op de Brusselse studenten. Het promoten van Brussel als woon-, leef-, werk- en leerstad zal ook een belangrijke opdracht zijn voor Muntpunt, eveneens een samenwerking tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. Voor de inspanningen die geleverd zullen worden op het vlak van mobiliteit en studentenhuisvesting, verwijs ik graag naar de Beleidsbrief Brussel die afgelopen woensdag werd voorgesteld in de Samenwerkingscommissie.

Als antwoord op de vraag betreffende de samenwerking met de andere overheden, kan ik nog meegeven dat de VGC momenteel volop inzet op de reeds vermelde acties en daarvoor samenwerkt met Br(ik en de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap zou een initiatief nemen om de verschillende relevante partners rond de tafel te brengen om zo de opvolging van het charter mogelijk te maken. In navolging van de heer Jean-Luc Vanraes zal ik er zelf ook over waken dat de band met de Franstaligen behouden wordt, want dat is van bijzonder grote waarde om de Nederlandstalige studenten beter te laten samenwerken met de Franstalige. Want telkens als dat gebeurt, is het een supergroot succes.

- *Het incident is gesloten.*
- *De vergadering wordt gesloten om 10.45 uur.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN**1. Ingekomen stukken****Verslagen – Indiening**

Verslag uitgebracht door de heer René Coppens namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport over het ontwerp van verordening houdende het ondersteunen van het vrijetijdsaanbod binnen het jeugdbeleid – Stuk 462 (2011-2012) – Nr.2

Schriftelijke vragen – Indiening

Schriftelijke vragen werden ingediend door mevrouwen Bianca Debaets en Greet Van Linter en door de heren Jef Van Damme en Paul De Ridder.

2. Mededelingen van het secretariaat – Commissievergaderingen

Commissie voor Cultuur Jeugd en Sport van dinsdag 17 januari 2012

Ontwerp van verordening houdende het ondersteunen van het vrijetijdsaanbod binnen het jeugdbeleid – Stuk 462 (2011-2012) – Nr.1

Verslaggever: de heer René Coppens

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: mevrouw Annemie Maes, voorzitter, de heren René Coppens, Jef Van Damme, mevrouwen Bianca Debaets, Greet Van Linter

Samenwerkingscommissie VGC – Vlaamse volkvertegenwoordigers verkozen in het Brussels hoofdstedelijk gewest van woensdag 18 januari 2012

Beleidsbrief Brussel 2011-2012, ingediend door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

Verslaggevers: mevrouw Carla DEJONGHE, de heer Fouad AHIDAR, mevrouw Ann BRUSSEEL en de heer Paul DELVA

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

VGC: de heer Jean-Luc Vanraes, voorzitter, de heer Fouad Ahidar, mevrouw Els Ampe, de heer René Coppens, mevrouwen Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, de heer Dominiek Lootens-Stael, mevrouwen Annemie Maes, Elke Roex, de heer Walter Vandenbossche, mevrouwen Elke Van den Brandt, Greet Van Linter

Vlaamse volksvertegenwoordigers van het Brussels hoofdstedelijk gewest: mevrouw Ann Brusseel, de heer Paul Delva

---

TREFWOORDENREGISTER

Lessen Nederlands voor anderstalige ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs,
blz. 227

“New Deal” voor studenten in Brussel en de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad,
blz. 229

**Ontwerp van verordening houdende het ondersteunen van het vrijetijdsaanbod binnen het
jeugdbeleid**

Bespreking, blz. 213

Stemming, blz. 213

Opleiding tot certificateur openbare gebouwen, blz. 223

Verenigingen werkzaam voor het Nederlandstalig onderwijs, blz. 225

Vraag om uitleg

Zie “New Deal” voor studenten in Brussel en de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad

Vragen

Zie Lessen Nederlands voor anderstalige ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs

Opleiding tot certificateur openbare gebouwen

Verenigingen werkzaam voor het Nederlandstalig onderwijs